

[Merete Bjørn Hanssen.]

den særlige udformning, instituttet har fået i dette lovforslag med nær tilknytning såvel til journalisthøjskolen som til Århus universitet, afskærer ingen muligheder for en senere integrering i et egentligt uddannelsescenter.

Jeg har med særlig interesse bemærket mig, at instituttets første opgave bliver at foretage videnskabelige undersøgelser af pressens og andre massemediers struktur og virksomhed og af andre emner i naturlig sammenhæng hermed. Jeg lægger her navnlig vægt på, at instituttet også skal beskæftige sig med andre massemedier end den trykte presse. For både massemedieforskningen og megen anden forskning er det i dag et internationalt problem, at strømme af samtidshistorisk kildemateriale rent bogstaveligt forsvinder ud i den blå luft. Jeg behøver næppe over for statsministeren at gå i detaljer med, hvor ufuldstændig den historiske beskrivelse af hans politiske karriere og indsats vil blive, uden at TV-dimensionen kommer med. Men netop for at denne dimension ikke skal hvile mere på myte end på facts, er det egentlige kildemateriale en nødvendig forudsætning.

Jeg mener ikke, at det er muligt her ved opbygningen af den ny journalistuddannelse og af presseforskningsinstituttet at udvide med øgede arbejdsopgaver og deraf følgende øgede udgifter. Men jeg ville gerne høre en principtilkendegivelse fra statsministeren om, at en forudsætning for, at presseforskningsinstituttet kan foretage videnskabelige undersøgelser af andre massemedier end avisernes virksomhed, er, at det fornødne kildemateriale sikres gennem registrering af radios og TVs udsendelser, særlig på det samtidshistoriske område. Danmarks radios registreringspligt har ofte været efterlyst, og jeg nærer med mine udtalelser intet ønske om at fritage Danmarks radio for denne pligt og nogle af de dermed forbundne udgifter.

Det må derimod være rimeligt principielt at udpege institut for presseforskning som

stedet, hvor materialet afleveres og er tilgængeligt for forskningen. Da loven her foreslås revideret senest i folketingsåret 1976-77, var det ønskeligt i mellemtiden at få skabt forudsætninger for at standse tabet af samtidshistorisk kildemateriale.

Jeg skal slutte min anbefaling af det foreliggende lovforslag med at understrege, at regeringspartierne hermed binder sig til at øge investeringerne i ungdommens uddannelse med yderligere over 13 mill. kr., regnet i sidste års priser. Det kan ikke være for meget at ofre på at formidle udbyttet af vore øvrige store investeringer på dette område.

Samuelson: Det er glædeligt, at dette lovforslag er blevet til i enighed med journalisternes organisationer. Det lovforslag, som foreligger her, er vel en indirekte form for statsstøtte til pressen, som ingen yderligere konsekvenser har. Det er meget vigtigt, at det i lovforslaget omtalte institut for presseforskning bliver en selvstændig institution, der derved bliver holdt uafhængig af interesseorganisationerne.

For journalisthøjskolen må det være en væsentlig opgave at finde ud af, hvordan meningsdannelsen foregår, og få lært eleverne det. Der er foretaget visse former for sociologiske undersøgelser herhjemme, men da de har været ude af kontakt med mediernes faktiske vilkår, har de ikke været særlig gode.

Det er tydeligt, at lovforslaget bygger på den tanke, at uddannelsen på journalisthøjskolen hidtil ikke har været tilstrækkelig god. Den gamle journalistuddannelse slår ikke længere til. Den tid er forbi, hvor mange aviser konkurrerede indbyrdes og brugte megen spalteplass på at korrigere hinanden. Den magtkoncentration, der har fundet sted i de senere år inden for dansk presse, betyder, at det ikke alene er chefredaktørerne, der sidder med stor magt, men også den enkelte journalist. Det er derfor af meget stor betydning, at de unge journalister forstår rækkevidden af, hvad de laver.